

РЕФЕРАТ

ПО ИКОНОМИЧЕСКИ ТЕОРИИ

Изготвил:

Проверил:

Пловдив, 2016

• **Текст № 23 Пътят към робството (ПР). А ние вървим ли по него?**

Един от най-пророческите раздели на ПР е предпоследната глава „Перспективите на за международния ред”, в която Хайек отправя поглед към следвоенната ера и разглежда възможностите за организиране на международните отношения по начини, които биха довели до постигане както на мир, така и на свободата. Той се основава на примера на САЩ, Холандия и Швейцария, като призовава Европа за свободно организирана федерална държава, която би имала минимални правомощия за „ултра либерална ненамеса в частните инициативи на държава”, но които все пак биха могли да доведат до създаване на правна норма за международния ред. За Европа, той посочва Сиджуик относно възможността Западна Европа да се самоорганизира по разумен федерален ред, като по този начин се предвижда евентуалното нарастване на Европейския съюз.

Хайек проявява пренебрежение към национализма и икономическата конкуренция, основана на националните граници. Въпреки това, той разбира силата на национализма. Той предупреждава срещу усилията да се планира на наднационално ниво и провала в прогнозирането предвижда провал на всякакви усилия на региоанлните политики за разпределяне на доходите или ресурси от наднационален орган. Това е наистина относимо спрямо настоящото неравенство по много показатели на страните-членки на ЕС. В светлината на присъединяването на много бивши социалистически страни към ЕС е иронично неговото предупреждение, че „Не съществува база, която ни позволява да решим дали претенциите на бедния румънец селянин са повече или по-малко неотложни от тези на един още по-беден албанец, или нуждите на словашкият планински пастир са по-големи от тези на словенския му колега” . По-специално той предупреждава за опитите за създаване на такива власти, които ще предприемат предварително определяне в продължение на много години относителният напредък на расите. Той е бил прав в своя скептицизъм и това се доказва днес, и ще присъства в бъдеще относно готовността на тези от по-богатите страни да подпомагат сериозно тези в по-бедните страни. Това е реален проблем за ЕС, дори в светлината на мигратските квоти, където няма пропорционалност, нито финансова такава в подпомагането на регионите. Би следвало бъдещият Европейски съюз да бъде доброволна и демократична организация, в контраст с тези, към които са се стремили римляни, Наполеон и Хитлер.